

[Archívum/2015](#) | [Archívum 2015/2](#)

Tétlenség

P.P.Pasoliniproject - PR-Evolution Dance Company, Pécsi Balett, GG Tánc Eger, Miskolci Balett, Nemzeti Táncszínház

Hányszor futott neki Pier Paolo Pasolini, hogy az alkalmazkodás esküjét megszegje? A hangja a tér minden irányából hallatszik, sötét van, a színpadi tér végén kivetített teliholdas éjszakai képből Szakály György mintha váratlanul lépne elő, lassan sétál, közeledik felénk, a beszéd azonban nem tőle származik, ő hangtalan, nesztelen, talán ott sincs. Ami bizonyosan jelen van, azok a körbefutó filmszalagot stilizáló díszletelemek, a háttér Pasolini egyik filmjéből, s az elhangzó mondatok, pasolinis idézetek. Hányszor? Az alkalmazkodás? És a megszegés? Itt nem a kérdésekre adott vagy adható válasz a fontos, hanem a kérdések, amelyeket talán maga Pasolini sem tudott életében megválaszolni, legfeljebb körüljárni, ahogy a „halálnak köszönhető túlzott bölcsesség okán” is csak a merengés marad az egykor végeláthatatlan élet felett.

Pilári Darinka

A PR-Evolution Dance Company égisze alatt a Pécsi és Miskolci Balett, a GG Tánc Eger és a Nemzeti Táncszínház működött együtt, hogy a Szemán Béla rendezőt régóta foglalkoztató, Pier Paolo Pasoliniról megemlékező előadást létrehozza. Idén van a negyvenedik évfordulója, hogy 53 évesen Ostiában meggyilkolták az olasz rendezőt, aki kora társadalmának radikális kritikusa volt. A hetven perces P.P.Pasoliniprojectet a társulat kortárs testjátékként definiálta, számomra mégis a táncszínház hagyományait idézte fel.

A színpadon 1975. november elseje és második közötti éjszaka van, Pasolini halálának estéjét látja a néző - ahogy Szemán Béla fogalmaz -, az utolsó pillanatokat, amikor az élete filmként pörög le előtte. Ez az erőltetett képhalmozás, amely koncepcióból a teljes előadás felépül, teherként nehezedik a társulat játékára. És, hogy mit él meg egy filmes élete végén, ha nem emlékeit filmkockákba tömörítve? Nemes Zsófia koreográfiája, és azon belül is a visszaemlékezésben megjelenő ifjú Pasolini és szerelmének tánca beszédesebb lett volna minden filmességet stilizáló megoldásnál.

Az előadás a film klasszikus képi narratíváját használja, kockáról kockára halad a történetmesélésben, aminek stílusából az is kiderül, hogy ezen az estén színház, tánc és film találkozását, ha nem összetűzését fogjuk megtapasztalni. Mert, hogy itt most min van a hangsúly, az nem egyértelmű. Pasolini életútjának bemutatásakor kézenfekvő a homoszexualitás kontra társadalom feszültségét feleleveníteni, illetve a közösséget ezen feszültségen keresztül megragadni. És ezen nincs is semmi kivetnivaló, csupán a megkerülhetetlen kérdés merül fel: mi a relevanciája Pasolini példájának ma. Mit mond a mai magyar társadalomnak Pasolini? Hiszen minden bizonnyal mondani akarna valamit, ha ismét megszólalhatna, éles szemmel vizsgálva környezetét. Nem az évforduló miatt érzett ünnepélyes hangulat fűtené ezt a megszólalást, sőt, feltehetően a pasolinis tükörben megjelenő képnek tétje lenne.

A teljes cikk jelenleg csak nyomtatott formában olvasható az Ellenfény 2015/2. számában.

Az Ellenfény aktuális száma kapható a kiemelt hírlapárúsító helyeken. Az árushelyek listája [itt](#) olvasható. Az aktuális és korábbi számok megvásárolhatók az Írók boltjában, a Katona József Színház könyvesboltjában.

Az Ellenfény aktuális és korábbi számai megrendelhetők a kiadótól: ellenfeny@t-online.hu

Árak (melyek tartalmazzák a postaköltséget is):

Az aktuális szám és az egy éven belül megjelent számok: 495 Ft

A korábbi évfolyamok számai: 395 Ft

15. 06. 18. | [Nyomtatás](#) |